

Sygn. akt II CSK 703/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z powództwa Ł. D.  
przeciwko Skarbowi Państwa - Komendantowi Wojewódzkiemu Policji w S.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 kwietnia 2016 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powoda  
od wyroku Sądu Okręgowego w S.  
z dnia 19 grudnia 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego oraz przyznaje od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w S.) adw. M. Z. K. kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł z należnym podatkiem VAT z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 1 pkt 3 k.p.c. może być zatem osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy, rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna, nie jest trzecią instancją sądową, lecz działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe. Dlatego też nie każda skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie występuje wskazana we wniosku potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości. Jak wyjaśniono w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Odwołanie się do przesłanki istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wskazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, nie publ.).

Jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano potrzebę wykładni przepisu art. 16 ust. 1-2 i 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji. Trafnie podniesiono w odpowiedzi na skargę kasacyjną, że doszło jednak do sprecyzowania, na czym polegają wątpliwości związane ze

wskazanym przepisem i z czego wynikać ma potrzeba jego wykładni. W uzasadnieniu podniesiono, że potrzeba dokonania wykładni wynika z faktu, że Sąd nie podzielił stanowiska strony powodowej. Powołane w skardze kasacyjnej stanowiska doktryny i orzecznictwa mają ogólny charakter i nie wspierają w tym zakresie stanowiska strony powodowej. Wypowiedzi te dotyczą ponadto stanów faktycznych pozostających bez istotnego związku ze stanem faktycznym sprawy. W szczególności dotyczy to zagadnień konstytucyjnych związanych z kwestią wkraczania władzy publicznej w sferę chronionych konstytucyjnie praw i wolności obywatela.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 102 w zw. z art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c.